

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1499/2021
14.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Бачић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1815/18 од 29.01.2021. године, у седници одржаној дана 14.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1815/18 од 29.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 217/2016 од 20.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду Су I- ../11 од 12.07.2011. године донето од стране Прекршајног суда у Панчеву, те да се наложи туженој да тужиоца врати на рад у Прекршајни суд у Панчево као и да му надокнади трошкове парничног поступка са каматом од дана доношења првостепене пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 323.640,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1815/18 од 29.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П1 217/2016 од 20.02.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/2014) Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био радник тужене од 1996. године на радном месту референта ..., а од 2004. године радио је на радном месту техничара ... све до 01.07.2010. године, када је упућен на рад у одељење Прекршајног суда у ... . Уговором о раду закљученог 01.10.2010. године засновао је радни однос на неодређено време као намештеник; Правилником о унутрашњем уређењу у систематизацији радних места тужене запослени који обавља послове достављача, на овом радном месту обавља и друге послове по налогу Председника суда и поред достављања, попуњава судске позиве, што је тужилац прво одбијао да ради, а потом од броја задужених предмета за недељу дана написао је само 26 позива; у дане 18. и 19.04.2011. године, одбио је да поступи по писменим налозима, а дана 18.03.2011. године, недолично се и увредљиво понашао према заменику В.Ф. Председника суда у ...; у дане 29.04.2011. године, 04, 05. и 06.05.2011. године изостао је без оправдања са свог радног места у Одељењу у ..., а у периоду од 01.06.2011. године до 21.06.2011. године одсуствовао са посла без обавештавања претпостављеног о разлозима изостанка и без претходно прибављеног одобрења и доставе било какве лекарске документације, да би се испоставило да је у овом периоду користио годишњи одмор по решењу од 04.01.2011. године, иако је знао да пре него што започне са коришћењем годишњег одмора мора затражити писмену сагласност В.Ф. Председника суда и обавестити га о коришћењу истог, поготово након дужег боловања где дознаке о закључењу боловања није доставио. Тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду на које се писмено изјаснио. Решењем тужене Су I- ./11 од 12.07.2011. године тужиоцу је отказан уговор о раду на основу члана 179. тачка 2. и 3. Закона о раду и члана 29. став 1. тачка 1, 6. и 8. Посебног колективног уговора за државне органе и то за повреде радне обавезе из члана 29. став 1. тачка 1. Посебног колективног уговора за државне органе, зато што је у дане 18.03. и 24.03.2011. године, и у дане 18.04. и 19.04.2011. године одбио да по налогу претпостављених напише позиве за странке; из члана 29. став 1. тачка 6. Посебног колективног уговора за државне органе, зато што се дана 18.03.2011. године крајње недолично и увредљиво понашао према заменику председника одељења у ... фотографишући је када је издала налог за упис у књигу евиденције; из члана 29. став 1. тачка 8. Посебног колективног уговора за државне органе, зато што се у дане 29.04, 04, 05. и 06.05.2011. године није појавио на свом радном месту у Одељењу суда у ..., а о разлозима недоласка није обавестио управитеља судске писарнице, из члана 29. став 1. тачка 8. Посебног колективног уговора за државне органе, зато што је у периоду од 01.06. до 22.06.2011. године одсуствовао са посла, не обавештавајући претпостављене и не достављајући било какву лекарску документацију.

Примењујући одредбу члана 179. став 2. и 3. Закона о раду и одредбу члана 29. став 1. тачка 1, 6. и 8. Посебног колективног уговора за државне органе, правилно је

нижестепени суд одбио тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења, налазећи да је исто правилно и на закону засновано.

Одредбом члана 179. став 2. и 3. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, као и ако непоштује радну дисциплину, док је одредбом члана 29. став 1. тачка 1, 6. и 8. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 95/2008) прописано да су повреде радне обавезе због којих се намештенику може отказати уговор о раду: - ако намештеник повреду радне обавезе учини својом кривицом; - неизвршавање или несавесно, неблаговремено и немарно извршавање послова или налога претпостављених; - злоупотреба права из радног односа, недолично, насилничко или увредљиво понашање према странкама или сарадницима и неоправдан изостанак са посла два узастопна дана. Према члану 4. став 3. Закона о државним службеницима на права и дужности намештеника примењују се општи прописи о раду и Посебан колективни уговор, ако законом није другачије одређено.

По оцени Врховног касационог суда, правилно нижестепени суд закључује да је тужилац у дане 18.04. до 19.04.2011. године, када је био задужен да по налогу непосредних руководиоца пише позиве за странке, није испунио поверене радне обавезе јер је одбио да поступи по налогу претпостављених, те је на тај начин учинио повреду радне обавезе из члана 29. став 1. тачка 8. Посебног колективног уговора за државне органе, као и повреду радне обавезе у дане 29.04.2011. године, 04.05, 05.05. и 06.05.2011. године јер се није појавио на свом радном месту у Одељењу суда у ..., а о разлозима изостанка није обавестио заменика председника одељења у ..., као ни управитеља судске писарнице, чиме је такође учинио повреду радне обавезе из наведеног члана Посебног колективног уговора. При том, правилно закључује да не стоји повреда радне обавезе која је тужиоцу стављена на терет решењем о отказу уговора о раду, а коју је наводно учинио у периоду од 01.06.2011. године до 22.06.2011. године, јер је одсуствовао са посла без достављања било какве лекарске документације или прибављеног оправдања, с обзиром да је утврђено у току поступка да је у то време користио годишњи одмор по решењу туженог од 04.01.2011. године.

Међутим, у ситуацији када је у току поступка утврђено да тужилац није поступио по налогу претпостављених у дане 18.04. и 19.04.2011. године, а у дане 29.04.2011. године, 04.05, 05.05. и 06.05.2011. године, одсуствовао без претходног обавештавања заменика председника одељења у ... и управитеља писарнице, да ће одсуствовати са рада, и по оцени Врховног касационог суда тужилац је поступајући на овај начин учинио повреде радних обавеза које су му стављене на терет, а прописаних Уговором о раду као и Посебним колективним уговором за државне органе, које повреде радне обавезе по својој природи представљају теже повреде радних обавеза и које су биле довољне да се тужиоцу као запосленом код тужене на радном месту намештеника откаже уговор о раду.

Врховни касациони суд је имао у виду наводе ревизије, којима се указује на погрешно изражен став у пресуди Апелационог суда, да су повреде радне обавезе за које је утврђено их је тужилац учинио, довољне за отказ уговора о раду тужиоцу и да је овакав став заузет на његову штету, су без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Управо непоступање тужиоца по налогу претпостављених, односно његово одбијање извршавања поверених послова, а које је био у обавези да обавља, јер су садржани у опису послова према Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места тужене, представља тежу повреду радне обавезе, као и одсуствовање са рада, радног места без претходног обавештавања руководиоца такође представља тежу повреду радне обавезе, а које повреде с обзиром на њихову тежину су довољне да се тужиоцу у смислу наведених одредаба Закона о раду, као и Посебног колективног уговора туженог за државне органе откаже уговор о раду.

Овај суд је имао у виду и остале наводе ревизије, али налази да су исти били предмет правилне оцене другостепеног суда, па како се њима не доводи у сумњу законитост и правилност нижестепене одлуке, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**